

Arbejds- og Socialministeren havde bebudet, at den hidtil gældende *Rabatordning* vilde blive ophævet fra 1. Juli 1946. Dermed forsvandt Forudsætningen for den Fremgangsmaade ved Forhøjelsen af Grundbeløbene, som den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe stillede Forslag om den 31. Januar. Desuden maatte Afskaffelsen af Rabatordningen ogsaa paavirke Socialdemokraternes Standpunkt til andre Ændringer i Folkeforsikringsloven. Det vilde i den Anledning have været af Betydning for Arbejdet i Udvalget, om man havde faaet fyldestgørende Oplysninger om, hvorledes Rabatordningen var blevet administreret af Kommunerne.

I Betragtning af, at Levealderen er stigende, og at Arbejds- evnen bevares længere end før i Tiden, anser det socialdemokratiske Mindretal det for sandsynligt, at en Forhøjelse af *Aldersgrænsen* for Aldersrentemodtagere kan blive rimelig paa et eller andet Tidspunkt. »Men Betingelsen for en Ændring af den Art maa være, at der er en saadan Afklaring af Beskæftigelsesmulighederne, saa der er et solidt Grundlag for en Formodning om, at Mænd i Aldersklassen fra 60 til 65 Aar i Almindelighed vil være i Stand til at klare sig ved Indtægt af Arbejde. Mindretallet skønner, at denne Betingelse for Tiden ikke er til Stede og gaar derfor imod Forslaget om nu at indlede en Forhøjelse af mandlige Aldersrentemodtageres Tilgangsalder fra 60 til 65 Aar.«

Mindretallet havde med Tilfredshed bemærket, at en tilsvarende Ændring ikke foresloges for Kvindernes Vedkommende, men stillede Ændringsforslag om, at enlige Kvinder i 55—60 Aars Alderen undtagelsesvis skulde kunne oppebære Aldersrente, naar svigtende Arbejdsevne eller andre ganske særlige Omstændigheder talte derfor.

Grundbeløbet foresloges forhøjet for saavel Ægtepar som enlige Personer. Med Hensyn til *Forholdet mellem Rentens Højde i de tre Kommunegrupper* stillede det socialdemokratiske Mindretal Ændringsforslag om, at Aftrapningstallene skulde være 100—88—74 i Stedet for som foreslaaet 100—85—72, hvilket nærmere begrundedes.

Ventetillægget kunde efter Socialdemokraternes Opfattelse afskaffes. Derimod foreslog de et fast *Alderstillæg* indført for Aldersrentemodtagere paa 75 Aar og derover samt Adgang aabnet for Aldersrentemodtagere til ogsaa efter 65 Aars Alderen at faa Invaliditetstillæg og eventuelt tillige Hjælpeløshedstillæg tilkendt. Arbejds- og Socialministerens Forslag vedrørende *Børnetillæg* betød et Fræmskridt, men denne Hjælp burde kunne ydes, indtil Børnene var fyldt 18 Aar, forudsat at deres Uddannelse i væsentlig Grad medførte Udgifter for Rentemodtageren. Ogsaa i andre Henseender fandt Socialdemokraterne Bestemmelserne om Børnetillæg mangelfulde,